

Zveza Ljudskih Tradicijskih Skupin Slovenije
Slovenian CIOFF® National Section

Bilten

Št. 1, letnik XVII.

januar 2018

Vsebina

<i>dr. Bruno Ravnikar:</i>	Žalostno leto 2017 za CIOFF®	3
<i>Tomaž Gantar:</i>	FS Emona – veličastnih 50.....	5
<i>Zdenka Pezdirc:</i>	Jubilejni večer ob 60-letnici FS Dragatuš	6
<i>Andrej Kovačič:</i>	Kresovanje v Egiptu.....	7
<i>Člani ŠFD Koleda:</i>	Šaleško folklorno društvo Koleda v Ameriki ...	10
<i>dr. Bruno Ravnikar:</i>	Registrirane udeležbe naših skupin v letu 2017 ...	12

Bilten je brezplačno glasilo članov Zveze ljudskih tradicijskih skupin Slovenije in izhaja štirikrat letno.

Naslov: Zveza ljudskih tradicijskih skupin Slovenije
Glavni trg 7
p. p. 173
4000 Kranj
e-pošta: cioff-slovenia@cioff.org
internet: www.zltss.si

Bilten ureja Uredniški odbor:

glavna urednica	mag. Janja Ravnikar
član	Božidar Fabjan
član	Štefan Huzjan

Prispevke pošiljajte na: [janja.ravnikar\(at\)gmail.com](mailto:janja.ravnikar(at)gmail.com)

Bilten se nahaja tudi na spletni strani ZLTSS: www.zltss.si.

Vsebina člankov izraža avtorjevo mnenje in ne mnenja uredniškega odbora.

Naslovnica: Pleterje. Valvasor: Slava Vojvodine Kranjske XI.

Žalostno leto 2017 za CIOFF®

Navajeni smo že slišati občasno novico o smrti te ali one osebe, ki je bila znana in aktivna na folklornem področju, vendar toliko izgub, kot jih je prineslo preteklo leto, je več kot presenetljivo. Z vsemi preminulimi sem bil v mednarodnem sodelovanju tesneje povezan, zato čutim za svojo moralno dolžnost, da jim posvetim v tem prispevku nekaj misli in jih predstavim tudi vsem tistim, ki so jih mogoče poznali zgolj po imenu.

Najprej nas je presunila vest o smrti **Maria Garcia Siani**-ja, dolgoletnega zastopnika Paragvaja v CIOFF®-u. Po poklicu novinar je posvetil svoje delo paragvajski folklori in organiziral v Itakyry mednarodni *Festival del Terre*. Bolj smo ga poznali kot vodjo folklorne skupine *Paraguay ete*, s katero je gostoval tudi na mnogih evropskih festivalih – nam najbližje v Gorici. V sporedu je sodeloval pogosto tudi sam. Njegove skupine se spominjamo predvsem po spretnostnem plesu deklet z več naloženimi steklenicami na glavi. Njegovo delo spremlja in nadaljuje njegova hčerka. Mario je bil vedno vesel in dobre volje. Izdale so ga ledvice, zaradi katerih je moral v bolnico, kjer se ga je lotila še pljučnica in po treh tednih ga je končno dotokel srčni infarkt 22. julija, neposredno po njegovem 70. rojstnem dnevu.

Bolj znan je bil **Jean Roche** po svojem klobuku s širokimi krajci. Bil je direktor festivala *Les Cultures du Monde* v Gannat-u. Do leta 1994 je bil zastopnik Francije v CIOFF®-u. Od takrat pa do leta 2010 je bil zastopnik CIOFF® v Unescu, kjer se je še posebej posvečal sodelovanju z afriškimi deželami. Zelo se je zanimal za naše kulture in jim organiziral nekaj gostovanj v Franciji, med njimi tudi v Eurodisneyu. Pred dvema letoma je bil imenovan za častnega člana CIOFF®, do konca pa je bil član mednarodne žirije festivala v Zakopanah. Umrl je 30. julija, neposredno po svojem festivalu v Gannat-u, star 71 let.

Manj znano ime na folklornem polju je **Marc Therry**, sicer direktor mednarodnega belgijskega CIOFF® festivala *Wereldfestival v Izege*-mu vse od leta 1996. Po upokojitvi dolgoletnega zastopnika CIOFF®

Belgije Siegfried Verbeelena v Schoten-u je prevzel leta 2012 zastopanje Belgije v mednarodnem CIOFF®-u in jo zastopal vse do letošnje smrti. Bil je leta 2014 tudi na sestanku srednjeevropskega sektorja CIOFF® v Kranju, kjer se je kot zbiratelj publikacij *Malega princa* še posebej zanimal za naše slovenske izdaje.

Hélène van Laanenn-Hendriks se je pojavila v mednarodnem CIOFF®-u šele leta 2009, a to ne pomeni, da ni v njem odigrala pomembne vloge, kajti njen oče Josef Hendriks, ki je preminul leta 1990, je bil eden od soustanoviteljev mednarodne organizacije CIOFF® leta 1970 v Confolens-u. Zato se je kot ravnateljica gimnazije v nizozemskem Brunssumu lotila ohranjevati nekdanji *Worldfestival Parade Brunssum*, ki je leta 1996 gostil prvo CIOFF® Folkloriada, na kateri je nastopal tudi naš *Mariborski oktet*. Kot žrtev iste zahrbtni bolezni, ki je pred 27 leti pokopala njenega očeta, je preminila 18. oktobra, neposredno pred letošnjo skupščino CIOFF® v Indoneziji.

Zadnja neprijetna novica nas je presenetila, ko je ob zori na četrtek 7. decembra v portugalskem mestu Santarem preminil **João Gomes Moreira**. Rojen 22. avgusta 1922 je posvetil vse svoje življenje kot etnograf in folklorist ljubljeni folklori. Bil je tudi eden izmed desetih soustanoviteljev mednarodne folklorne organizacije leta 1970 v Confolens-u. Po poklicu etnograf in folklorist je bil tudi častni član mednarodne folklorne organizacije CIOFF®. Bil je soustanovitelj akademske folklorne skupine *Ribatejanas*, ki je bila osnovana leta 1956. Ko sem bil povabljen leta 2015 na predstavitev 45-letnice CIOFF®-a v Costa da Caparica, se mi je že opravičil, da mu zdravstveno stanje ne dovoljuje prisostvovati. To je bil tudi moj zadnji stik z enim izmed soustanoviteljev mednarodne organizacije CIOFF®. Doživel je častitljivih 95 let.

dr. Bruno Ravnikar

FS Emona – veličastnih 50

»Pleši, poj, oder je tvoj« so podnaslovili koncert ob 50. obletnici ustanovitve Folklorne skupine Emona (prej Svoboda), ki se je zgodil 16. 12. 2017 v Linhartovi dvorani Cankarjevega doma. No odru so predstavili druženje generacij, ki se skozi leta izmenjujejo na vajah in nastopih skupine, ob radostnem prepevanju, plesu in muziciranju.

Emona se ni trudila biti nekaj, kar ni – ostala je zvesta svoji tradiciji, kar verjetno taki priložnosti tudi pritiče. Še vedno se precej trdno drži stare folklorne šole in tako bi tudi ta koncert lahko označili kot klasičen (česar v današnjih časih že nekoliko retro): 2 uri programa (z odmorom), 8 plesnih točk + 2 otroški. Tako nam, razen nekaj zgodovinskega preseka skupine, na koncertu vsebinsko ni bilo ponujeno nič kaj novega – kar pa je spet nekako v skladu s tradicijo Emone.

Začeli so s tržaškim vabilom na ples *Stu ledi* z lepo sodobno glasbeno priredbo in nekaj sorodnimi plesi tega območja, ki so jih poleg 'Tržačanov' poskušali izvajati tudi plesalci v ostalih kostumih – kar je delovalo sicer sproščeno, kot neka javna vaja v nošah, a vseeno nekoliko kaotično. Podoben princip, akka »veličastnih 50«, so uporabili tudi v zaključnem prizoru, kjer so se 'Haložanom' pridružili 'Medžimurci' in še vsi ostali.

Nadaljevali so mladostno z Goričkimi plesi in Gorenjskim štajerišem, kjer pa so možje poskušali biti še vedno fantje. Otroška skupina iz Domžal je predstavila sicer zanimiv program, a se jim je kar nekako preveč mudilo. Na splošno je sicer koncert potekal precej (morda celo preveč) hitro, gladko – bilo je nekako vse v enakem tempu, pogrešali smo nekaj več dinamike, ki bi nas pritegnila. Prvi del so zaključili z Ramovševimi Plesi iz Razkrižja.

V drugem delu so se najprej poglobili v svojo in našo skupno preteklost: makedonska Kitka, banatsko Nadigravanje in Medžimurje, vmes so vskočili še otroci iz Ljubljane, kjer moram pohvaliti njihove glasbenike, in že smo bili pri koncu, kjer se je v Halozah več pelo kot plesalo. Na tem mestu moram omeniti tudi sodelovanje gostov iz

okteta Deseti brat, ki so sicer popestrili sam koncert, vendar pa mislim, da niso bili uporabljeni najbolj smiselno – znotraj posameznih postavitev, saj so se tako mešali različni stili petja, oblačilne podobe, nekaj je bilo tudi težav s samo ritmično usklajenostjo.

Na koncertu je bila vidna velika generacijska pestrost (Je bilo tokrat to zaradi posebne priložnosti ob jubilejnem koncertu ali gre za dejansko stanje skupine?), kar je seveda nekoliko vplivalo tudi na samo tehnično izvedbo.

Žal tudi tokrat ne morem biti navdušen nad ozvočenjem glasbenikov, ki jih je bilo kljub velikemu številu, morda pa ravno zato, slišati precej medlo, medtem ko je bilo petje zelo dobro ozvočeno, mestoma morda celo preveč. Pohvaliti je potrebno tudi zgledno urejene kostume, čeprav težko razumem, zakaj so bili tamburaši oblečeni v Belokranjce. Lepo je bila uporabljena, čeprav z balkona slabo vidna, projicirana animacija ljudskih pesmi in naslovi posameznih postavitev z avtorji.

Vsekakor zgleda, da Emonci še vedno prisegajo na svojo sproščenost, ki je precej pristna in se ne trudi biti zaigrana ali dirigirana. Kar sicer ob nekoliko manj obvladanih situacijah nekatere odrsko manj samozavestne nastopajoče pušča tudi nekoliko v negotovosti.

Glede na dobro medijsko pokritost bo verjetno ta koncert še nekaj časa odmeval, težko pa bo pustil kakšne globlje sledi v slovenski folklorni dejavnosti. A Emona gre vseeno naprej – čestitke ob jubileju!

Tomaž Gantar

Jubilejni večer ob 60-letnici FS Dragatuš

»Belokranjske sledi« je 16. 12. 2017 ob 16. uri in ob 19. uri v Kulturnem centru Semič poleg odrasle sooblikovala še mladinska,

premierno pa tudi novoustanovljena Otroška folklorna skupina Dragatuš. Prikazali so pester program, sestavljen iz lepega belokranjskega petja, plesa in viž. Preko 100 nastopajočih dragatuških folklornikov je na dveh zaporednih koncertih številnim obiskovalcem ponovno (to je bil njihov že 27. letni folklorni koncert) prikazalo bogastvo belokranjske kulturne dediščine.

Ob jubilejnim folklorne večeru so izdali zgoščenko (CD) s pomenljivim naslovom *Belokranjske sledi*, ki je nadaljevanje zgoščenke *Lepo je tam v Beli krajini*, izdane pred 10 leti. Na novi zgoščenki, ki so jo snemale vse dragatuške folklorne generacije, so svoje mesto našle številne že skoraj pozabljene, pa tudi poznane belokranjske pesmi in viže. FS Dragatuš je z izborom vsebine posnetkov in načinom izvajanja naredila uravnoteženo »belokranjsko folklorno« podobo, saj je predstavljeno tudi ljudsko izročilo »osrednje« Bele krajine, kar pa načinja mit belokranjskega folklorizma in klišejskega poznavanja izključno samo »obkolpskega« ljudskega izročila. Čuti se nekonvencionalen pristop in kot mostna povezava med preteklostjo, sedanjostjo in prihodnostjo sledenje najboljšemu najdenemu, zapisanemu, posnetemu na belokranjskih tleh. FS Dragatuš želi s to zgoščenko doseči, da so stare pesmi, plesi, viže uporabne za današnji čas, za sodobnega človeka in za sedanje realno življenje. Vsekakor so Dragatušci z Belokranjskimi sledmi naredili lepo, dobro in trajno sled v ohranjanju belokranjske ljudske dediščine.

Zdenka Pezdirc

Kresovanje v Egiptu ***15. – 22. september 2017***

Člani Folklornega društva Kres si radi rečemo kar »kresovci«, kar je lahko mišljeno kot pripadnik FD Kres, lahko je to tisti, ki kuri kres ali pa tisti, ki rad kresne. Vendar so vse te sopomenke nekako povezane z vročino. Zato smo se kresovci letos z velikim veseljem odzvali na povabilo Egiptovsko-slovenskega društva Snežinka v Kairu, ki ga je ustanovila hčer aleksandrijske iz Nove Gorice.

Kres da bi šel v Egipt? Društvo Snežinka? Sredi puščave? No, zakaj pa ne, smo si dejali in se spravili k delu. Konec koncev imamo nekaj skupnega – oni imajo tri velike piramide, mi pa imamo Triglav. Potrebno si je bilo organizirati prevoz, vodenje in pravilen itinerarij, saj se na tako pot ne podaš kar tako vsak dan in to s tako skupino. Pridobili smo kar nekaj sponzorjev (Krka d. d., Plastoform Šmarjeta d. o. o., Plastoform Blanca d. o. o., Gallus SM d. o. o., Total d. o. o., Adient Novo mesto d. o. o., katerim se zahvaljujemo za pomoč), a še vedno je bilo potrebno razliko plačati. Nekaj je prispevalo društvo, ostalo pa smo privarčevali v želji po doživetju nekaj novega. Energija in pričakovanje sta se iz dneva v dan stopnjevala, saj smo vedeli, da gremo v vroče kraje, kar nam bo velik izziv, saj je Kairo več kot 20 milijonska prestolnica, kjer je življenje popolnoma drugačno. Kar so okusili tudi nekateri naši člani, ko so bili deležni poskusa ugrabitve, kraje, zapeljevanja in zavajanja.

Ko smo prispeli v hotel sredi noči, smo videli, da je resnično tako. Že toplo ozračje je to pokazalo ponoči, podnevi pa smo videli kupe smeti in umazanije ob cesti in na parkiriščih. Vroče in drugačno. A smo se to kmalu naučili ignorirati, saj smo ugledali mogočne tri piramide (Keopsovo, Kefrenovo in Mykerinovo), ki se že tisočletja bahajo nad Gizo v Kairu. Sledil je le še kratek obisk parfumerije in trgovine s papirusom, nato pa smo že potrebovali osvežitev in kosilo v hotelu, saj smo bili naročeni na sprejem pri veleposlanici Republike Slovenije, ga. Tanji Miškovi. In po protokolu pač ne smeš zamujati. Sprejem je bil tak, kot se za veleposlanico spodobi – ob zastavah in z delegacijo. In kot se za Kresovce spodobi – s harmoniko, s pesmijo in z vriskanjem. Za domačine nenavadno, za zaposlene na veleposlaništvu iz Kaira pa balzam za dušo in ušesa, da so ponovno zaslišali zvok harmonike in slovenske pesmi. Že takoj so se med nami naredile močne vezi in poznanstva; celo egipčanski butler in azijska kuharica sta zaplesala z nami. Ko smo se poslovili, smo celo pot do avtobusa prepevali in peli, presenečeni domačini pa nas snemali s telefoni.

Nikakor nismo pozabili tudi na naše košarkarje, ki so v času našega potovanja osvojili zlato. Z velikim platnom ob bazenu in glasnim navijanjem so vsi gostje hotela zvedeli, da smo Slovenci dobili zlato

medaljo. Naslednji dan je bil čas za ogled in priprave na celovečerni koncert. Ogledali smo si razgled Kaira s stolpa in njihovo tržnico čisto od blizu, nato pa se odpravili v operno hišo Kairo, kjer smo imeli večerni koncert. Pregled scene, jakost odra, luči, ozvočenje ..., vse smo uredili tako, kot mora biti – po tistem, ko je dvakrat vrglo ven glavno varovalko. In pričeli so prihajati prvi gostje. Kart ni bilo možno kupiti, vstop je bil možen le z vabilom. Prihajali so člani Egiptovsko-slovenskega društva Snežinka in diplomati ter veleposlaniki Izraela, Palestine, Slovaške, Nemčije, Litve, Finske, EU predstavniki, egiptovski poslovneži, kulturniki in egiptovski mediji, ki so ob koncu pripravili tudi reportaže.

Ko smo vse čestitke, pohvale in zahvale naložili v potovalke, smo se odpravili na nočno vožnjo proti Hurgadi, kjer smo preživeli še zadnje dni našega popotovanja. Ogledali smo si skorajda vse. Puščavo smo prevozili po dolgem in počez s štirikolesniki, kjer so se nekateri pokazali kot »rili strong men« in odlomili krmilo štirikolesnika, drugi kot pravi jahači kamel, nekateri so se odlično počutili v vlogi šejka s svojim haremom, spet ostali pa po lokalnih lekarnah iskali trdilec, nekateri pa se razkuževali s Coca-Colo in ob osvajanju priletnih Ukrajink pokazali svojo moč v pitju vod(k)e. Plavali smo s pisanimi ribami med koralnimi grebeni in raziskovali templje, grobnice v dolini kraljev in obiskali Hačepsut. A kamorkoli smo se obrnili, je bila z nami harmonika, pesem in ples. Tako kot Kresovci znamo. Vedno se zabavamo in skrbimo, da se naša pesem in ples slišita in vidita daleč naokoli, saj s tem najboljše poskrbimo za ohranjanje ljudske dediščine in širjenje narodnostne samozavesti.

Potovalna agencija Oskar nam je z vodnikom Mitjo Lavtarjem dala najboljše, kar je možno. Dobro organizacijo, odlično vodenje, prilagodljivost vodnika, pomoč pri koriščenju Corisa, vedno nasmejan obraz in pozitiven pristop k reševanju še tako male težave. Zato velika (po)hvala in kapo (ups, klobuk) dol. Tako da hvala Daši, Špeli in Mitji za vso pomoč in izpeljavo potovanja in organizacijo koncerta v operni hiši v Kairu. Hvala tudi predsednici Egiptovsko-slovenskega društva Snežinka gospe Salwi Hegazi za povabilo, hvala veleposlanici, ga. Tanji Miškovi za sprejem in pomoč, hvala vsem Kresovcem za dobro družbo.

Andrej Kovačič

Šaleško folklorno društvo Koleda v Ameriki

Julij 2017. Majhno mesto Waynesville v Severni Karolini, ZDA že od leta 1984 redno gosti folklornike s celega sveta. Festival Folkmoot pod okriljem CIOFF®-a poudarja različnost, kulturo, sodelovanje in se ne ukvarja s politiko. Folkmoot Friendship Center deluje v bivši šoli okrožja Haywood, kar omogoča vsem sodelujočim bivanje na istem mestu. Več podatkov je dostopnih na povezavi <http://folk moot.org/>.

Da bi se predstavili v najboljši luči, je naša Katja pripravila pester plesni program: pustne, goričke, gorenjske, koroške, štajerske in belokranjske plesne. V Ameriko je odpotovalo kar 28 plesalcev in godcev. Za 10 Kolednikov je bilo to prvo Koledniško gostovanje. Ob pomoči izkušenih Kolednikov, ki so jih dobili za botre, so uspešno prestali nastope in Koledniški »krst«.

Na letališču v Atlanti sta nas pričakali vodički Samantha in Fiona. Pred Folkmoot Friendship Centrom smo bili prijetno presenečeni zaradi toplega sprejema s strani izvršne direktorice festivala Angeline Schwab, vodičev drugih skupin in ostalega osebja. Namestili so nas v dve prostorni učilnici s po 15 posteljami.

Pred uradnim pričetkom festivala smo imeli dva dni »počitnic«. Prvi dan smo se peš odpravili v mestno središče. Domačini so nam mahali in nas pozdravljali takoj, ko so videli naše akreditacije. Mesto je majhno, v glavni ulici se vrstijo trgovine z mešanim blagom, pohištvo, umetniškimi predmeti ...

Drugo prosto popoldne smo preživeli na jezeru Junaluska, imenovanem po poglavarju Cherokee Indijancev. Danes je jezero z okolico pod upravo združene Metodistične cerkve. Sprehodili smo se okoli jezera, se vozili s kajaki, kanuji in supi, se okopali in neuspešno iskali pivo. Dan smo zaključili v ameriškem športnem baru – s praviimi slovenskimi Elankami, pritrjenimi na steno, na ameriški večerji.

V četrtek, 20. 7. 2017 se je festival uradno pričel. Zjutraj je bila za zajtrk že vrsta. Ponovno smo dobili ocvrta umešana jajca in pečeno

slanino. Do konca festivala je bil tak zajtrk stalnica in še največji ljubitelji jajc jih verjetno doma še dolgo ne bodo jedli.

Prvi nastop vseh skupin se je odvijal na s šotorom pokriti zelenici na območju Centra. Predstavile smo se vse sodelujoče skupine iz Rusije, Tajvana, Argentine, Nizozemske, Kanade, Indije, Izraela, Slovenije, ZDA in Cherokee Indijanci. Koledniki smo navdušili s pustnimi plesi. V naslednjih dneh so se festivalski dogodki odvijali v Waynesvillu in okolici. Na večini prireditev smo se predstavile vse skupine z 8 do 15 minutnim programom. Koledniki smo predstavili ves naštudiran program – na posamezni prireditvi smo plesali po en ali dva spleta. Nekajkrat smo bili pozvani, da smo pred nastopom gledalcem povedali nekaj o naših plesih, običajih in kostumih.

Za vse posebej zanimiv je bil obisk Cherokee rezervata. Pred pozno popoldanskim nastopom smo si ogledali kmetijo naseljencev, Cherokee muzej in enega od mnogih slapov Smokey Mountains.

Vsak festivalski dan se je končal z večernim druženjem, ki ga je pripravila ena od skupin udeleženk. Nam, Slovencem je pripadla čast gostiteljev prvega skupnega večera. Večer je bil zabaven, glasen in uspešen. Igra s klobuki je prevzela vse udeležence, »ija-ija-ija-io« pa je odmevalo po hodnikih do konca festivala.

Ob vsem dogajanju nismo pozabili na naše krščence. Da se ne bi dolgočasili, so dobili različne naloge, med drugim so morali izdelati lutke svojih botrov in občasno telovaditi. Poskrbeli smo tudi za budnico s harmoniko in baritonom. S krstom na zadnji večer smo potrdili njihov trud in dobro voljo postati čisto pravi Kolednik.

Z zavestjo, da smo pustili odličen vtis, polni novih znanj, prijateljstev in vtisov smo se ob koncu festivala poslovili od gostiteljev in ostalih udeležencev. V teh dneh z veseljem vsakemu povemo, kje smo bili in kaj smo doživeli. Če želite z nami deliti še več utrinkov z naše poti, pogledjte Facebook profil ŠFD KOLEDA. Če vas mika, da bi bili del teh utrinkov, vabljeni, da se nam pridružite. Vpis poteka vsak petek od 19. ure v dvorani Gaudeamus.

Člani ŠFD Koleda

Registrirane udeležbe naših skupin v letu 2017

1	Triglav, Srednja vas	Salzwedel	Nemčija	26. 5.– 28. 5. 17
2	Ivan Navratil, Metlika	Veliki Novgorod	Rusija	31. 5. – 4. 6. 17
3	Svoboda, Mengeš	San Juan	Portoriko	7. 6. – 19. 6. 17
4	Študent, Maribor	Kunovice	Češka	15. 6. – 18. 6. 17
5	Karavanke, Tržič	Celovec	Avstrija	14. 7. – 15. 7. 17
6	Oton Župančič, Artiče	Viana do Castelo	Portugal-ska	17. 7. – 23. 7. 17
7	Koleda, Velenje	Waynesville	ZDA	20. 7. – 1. 8. 17
8	France Marolt, Ljubljana	Bitola	Makedonija	28. 7. – 1. 8. 17
9	Sava, Kranj	Obrenovac	Srbija	11. 8. – 25. 8. 17
10	Študent, Maribor	FolkAzores	Portugal-ska	13. 8. – 20. 8. 17

Vse navedene skupine so pravočasno poslale zahtevano CIOFF® poročilo.

Nerealizirane udeležbe

1	Miklavž / Ormož	Vraca	Bolgarija	28. 4. – 1. 5. 17
2	Tine Rožanc, veterani	Berdmlek, Ufa	Rusija	6. 6. – 13. 6. 17
3	Svoboda, Mengeš	Fanzeres	Portugal-ska	26. 7. – 7. 8. 17
4	Tine Rožanc, Ljubljana	Bielsko-Biala	Poljska	29. 7. – 5. 8. 17
5	Sava, Kranj	Vaslui	Romunija	1. 8. – 7. 8. 17
6	Tine Rožanc, veterani	Budapest	Madžarska	12. 6. – 18. 6. 17
7	Ozara, Kranj	Szazhalombatta	Madžarska	13. 8. – 21. 8. 17

Pravilno prijavljenih skupin navedeni pod št. 1., 2., 3. in 5. organizator ni sprejel.

Skupine pod 4., 6. in 7. so odpovedale udeležbo.

Strokovni svet: dr. Bruno Ravnikar